

въ Ефесѣ, и продължавалъ отъ тамъ като напръдъ да ся грыжи отеческы за Малоазійскы-ты черковы, съ много трогателнѣхъ кротость и снисхожденіе камъ-то испаднѣлы-ты, и голѣмѣхъ строгость камъ-то лѣжеучители-ты. А кога-то вече остарѣлъ много, и нѣмалъ силѣхъ да ходи самъ на черковѣ, каралъ да го носятъ, и въ назиданіе на вѣрны-ты вынаги изговарялъ долни-ты думы: «дѣца обычай-те ся единъ-другы.» Единъжъ го попытали, защо говори вынагы тѣхъ, а той имъ отговорилъ: «защо-то Господь заповѣдува тѣхъ, и стига ни да испълнимъ тѣхъ само отъ неговы-ты заповѣди.» Той живѣлъ чыкъ до Траяново врѣмя и умрѣлъ въ 105 г. слѣдъ Р. Христова. Съ умирање-то му ся свършилъ и вѣкъ-тъ на Апостолы-ты.

Трудове-ти на другы-ты Апостолы не ся знають толкови подробно. Има едно прѣданіе, че Ап. Тома ходилъ въ Партиѣхъ и Индостанъ, Маттей — въ Етиопіѣхъ, Іуда — въ Ливиѣхъ, Андрей — въ Скитіѣхъ и чыкъ до Киевскы-ты горы, дѣто най-напръдъ той исправилъ крѣсть, и прѣдрѣкълъ че ще да огрѣе до пѣкога и надъ тѣхъ Божія-та благодать. Единъ отъ седемъ-десять-тѣхъ ученици на І Христа пѣкъ — Тадей, нарядилъ черковѣ-тѣхъ въ Едесѣ, и съ имя-то на І Христа исцѣрилъ болныя тамошенъ князь Авгара; а другарь-тъ на Ап. Павла, Евангелистъ Марко — въ Александріѣхъ, и тамъ станълъ първъ Епископъ.

§. 13. Распространеніе на Христианство-то въ II-ыи и III-ыи вѣкъ.

До II-ыи и III-ыи вѣкъ вѣра-та на І Христа ся распространяваше и укрѣпываше прѣимжественно все пакъ по сѣщы-ты мѣста, дѣто ѣхъ имаше още отъ врѣмя-то на Апостолы-ты. Но сега тя ся разнесе и по Африкѣхъ, Азіѣхъ и Европѣхъ тѣхъ, щото християнскый философъ, Св. Іустинъ, кой-то живѣлъ около срѣдѣ-тѣхъ на II-ыи вѣкъ, за тия врѣмена дума тѣхъ: «Не останѣ вече по свѣта народъ, кой-то да не отправа молитвы и благодаренія Създателю Богу въ имя-то на Іисуса Христа (Диал. камъ Триф. Іуд.). Ные смы, да речемъ тѣхъ, отъ вчера,» казва на друго мѣсто пакъ сѣщый, говорящеъ камъ-то язычници-ты отъ странѣхъ на Христианы-ты, — «на смы исполнапѣлихъ вредомъ: и по градища-та ви, и по островы-ты ви, и по краеградія-та, и прѣдградія-та ви, и въ сѣвѣты-ты, и по дворове-тѣхъ, и по старѣйшинства-та ви; за васъ само смы оставили капища-та.» (Аполог. Глав. 37).

Въ Африкѣхъ тя е прѣнесена отъ Римъ, и 1) въ Картагенъ, дѣто черкова-та ѣ можѣ да ся сдобые и съ много знамениты мѣ-